

PROTOKOL over

(6/2015)

SSF's hovedstyrelsesmøde

**tirsdag den 24. november 2015, kl. 19.00,
på Kaj Munk-Skolen, Kappel**

Delegerede: Franz Dittrich, Bjørn Egeskjold, Annemarie Erichsen, Jörn Fischer, Connie Freudenreich, Kirsten Futtrup, Jon Hardon Hansen, Niels-Jørgen Hansen, Ralf Hansen, Gitte Hougaard-Werner, Povl Leckband, Preben K. Mogensen, Petra Mohr, Annette Neumann, Lars Nielsen, Hauke Paulsen, Karen Scheew, Steen Schröder, Karsten Weber

Andre: Tine Andresen, Charlotte Bassler, Henrik Becker-Christensen, Jörg Brückner, Jens A. Christiansen, Jette Hanisch, Marike Hoop, Bilde Kürstein-Borg, Nina Lemcke, Philipp Micha, Manfred C. Nissen, Michael Oetzmann, Kerstin Pauls, Lars Petersen, Gerd Pickardt, Tilla Rebsdorf (Flensburg Avis), Dorthe Weis Salchow, Lars Thomsen, Preben Vogensen, Silke Weinzierl-Hanke, Sanne Wiese

Afbud: Nadine Baumann-Petersen, Andreas Berg, Susanne Crusius, Bernd Engelbrecht, Anne Mette Jensen, Viggo M. Petersen,

Protokolfører: Optagelse på bånd, JAC/jh

Dagsorden:

1. Spørgetid for medlemmer af foreningen, jvf. vedtægternes § 12, stk. 7
2. Mødet åbnes – beslutningsdygtighed jvf. § 6
3. Valg af dirigent
4. Protokollen fra den 21. september 2015
5. Fastlæggelse af den endelige dagsorden
6. Formandens beretning
7. Nyt fra SSF's udvalg
8. Intensive sprogkurser v/Charlotte Bassler
9. Amtskonsulenternes årlige indberetninger om det danske arbejde i Sydslesvig
10. Ændringer vedr. mødeplan 2016
11. Valg af SSF's to repræsentanter til Samrådet
12. Eventuelt
13. Evt. lukket møde

Jon Hardon Hansen byder velkommen og glæder sig over det store fremmøde.

Overlærer Jörg Brückner fortæller om skolen: Aktuelt er der 61 elever på skolen fordelt på 6 klassetrin, hvor 1. og 2. klasse med 23 elever, 3. og 4. klasse med 23 elever og 5. og 6. klasse med 15 elever læser sammen. Efter sommerferien forlader 8 børn skolen, mens 13 nye kommer til. Skolen har 5 fuldtidsansatte lærere samt en årsvikar 9 timer om ugen. Iflg. læse-handleplanen har læsekoordinatoren testet alle elever på deres læsefærdigheder og efterfølgende inddelt dem i kategorier, hvor de svageste får ekstraundervisning i læsning. Desuden har skolen hver dag i 20 minutter forskellige læseværksteder, bl.a. "leg og læs", "idræt og leg" samt et "matematikværksted", hvor børnene lærer at læse en matematikopgave. Skolen har en egen hjemmeside www.kajmunkskolen.de, med bl.a. en årskalender, så forældrene kan se, hvad der sker, og hvor også f.eks. aflysninger bekendtgøres. Børnehaven er fyldt op, der er endda så mange børn, at man nemt kunne åbne flere grupper, og man har netop fået et af skolens lokaler til en ny gruppe, Dragegruppen. Børnehaven og skolen er i foråret indgået et forpligtende samarbejde om, hvordan børnene bedst forberedes til skolen. Dragegruppen er en gang om ugen på skolen og sammen med 4.klasse, hvor børnene bl.a. læser og lave forskellige ting sammen. Det er meget positivt, de store er velforberedte og de små synes det er spændende at være på skolen. Det første hold er nu startet på skolen, og de ved nøjagtigt, hvordan de skal begå sig, det er dejligt at se. De store er "faddere" for de små, der så altid ved, hvem de skal henvende sig til, hvis de har et problem. På skolen ønsker flere børn at komme på ferieophold i Danmark, end der er pladser til. Der var 10 ansøgninger, 5 kom af sted, så vi leder efter værtsfamilier. Skolen har også gang i elevudveksling, en pige fra 5. klasse har lige været i Køge i en uge og haft en pige derfra med hened i en uge. Børnene syntes, det var meget spændende, og der er mange, der gerne vil deltage i udvekslingen. Skolen har også fået et smartboard, der bruges flittigt. Der er intet edb-lokale men 20 bærbare pc'er, der bruges flittigt i alle fag på tværs i alle klasser.

Distriktsformand Sanne Wiese fortæller om distriktet, der har 112 medlemmer med stigende tendens. Distriktet er aktivt, har besøgt Danfoss Universe, Barfusspark i Schwakendorf, er på cykelture, bowler. Gør meget for familier med børn, prøver at nå de yngre generationer, mens menigheden mere tager sig af ældrearbejdet. I nogle år lå SSF-arbejdet i Kappel stille, men det er godt i gang igen. I dag har man lige lavet juledekorationer til alle ældre over 70 år i SSF, SSW og menigheden.

Hovedstyrelsen tilbydes en rundvisning på skolen.

Man synger "Dybt hælder året i sin gang".

1. Spørgetid for medlemmer af foreningen, jvf. vedtægternes § 12, stk. 7

Der er ingen spørgsmål.

2. Mødet åbnes – beslutningsdygtighed jvf. § 6

Mødet åbnes. Der er 19 stemmeberettigede hovedstyrelsesmedlemmer til stede, og hovedstyrelsen er dermed beslutningsdygtig.

3. Valg af dirigent

Jon Hardon Hansen foreslår på FU's vegne Steen Schröder som mødeleder og spørger, om der er andre forslag. Det er der ikke. Dermed er Steen Schröder valgt.

Mødelederen takker for valget og konstaterer, at mødet er rettidigt indvarslet og lovligt.

4. Protokol fra den 21. september 2015

Der er ingen bemærkninger til protokollen. Dermed er den godkendt.

5. Fastlæggelse af den endelige dagsorden

Der er ingen forslag om ændringer af eller tilføjelser til dagsordenen, så mødet fortsættes i henhold til den udsendte dagsorden. Der er nogle punkter under "Lukket møde".

6. Formandens beretning

Mindretalsrådets 10-års jubilæum

I anledning af mindretalsrådets 10-års jubilæum havde forbundsrepublikkens fire anerkendte nationale mindretal inviteret en række af forbundsrepublikens parlamentarikere til et såkaldt parlamentarisk morgenmads-møde i "Deutsche Parlamentarische Gesellschaft", DPG, i Berlin den 24. september.

Mindretalsrådet med et dertil knyttet sekretariat blev oprettet i forlængelse af Bonn-København erklæringernes 50-års jubilæum i 2005. Den primære årsag var dengang som nu at gøre forbundsrepublikken opmærksom på, at mindretalspolitik ikke blot er et delstatsanliggende, men også et forbundsanliggende. For Tyskland har ratificeret både den europæiske rammekonvention til beskyttelse af nationale mindretal og den europæiske sprogcharta til beskyttelse og fremme af de nationale mindretals- og regionalprog.

Da forbundsrepublikken langt fra varetager sit overordnede mindretalspolitiske ansvar over for sine fire nationale mindretal med hensyn til eksempelvis institutionelle tilskud til vort mindretal eller den frisiske folkegruppe eller, hvad angår optagelse af de nationale mindretal i statens forfatning med en egen artikel, er der endnu et stykke vej for mindretalsrådet for at opnå fuld

økonomisk og politisk støtte.

Mindretalsrådet er kommet for at blive. Dets mødeaktivitet er støt stigende. Rådets netværksarbejde er ad åre kommet til at fylde mere og mere.

Fremadrettet har mindretalsrådet sat sig tre overordnede politiske mål for de kommende år. For det første, at de nationale mindretal bliver optaget i Tysklands grundlov. For det andet opnåelse af institutionel støtte i Berlin til både det frisiske og danske mindretal. For det tredje omsætning af en konstruktiv sprogpolitik for charta-sprogene i Tyskland.

Mindretallenes Hus

Apropos Berlin så fik Sydslesvigsk Forening af Forbundsdagens finansudvalg, den såkaldte "Haushaltsausschuss", bevilliget 600.000 euro til renovering af pakhuset i Nørregade 78. Det var en nyhed, der kunne rydde forsiden på Flensborg Avis. Det er med stor glæde, at SSF, BDN og FUEN modtog meddelelsen om det pæne tilskud til vort europæiske projekt. Og derfor skal der fra SSFs side lyde en stor tak til mindretalskommitterede Hartmut Koschyk og de forbundsdagsmedlemmer fra alle politiske partier, der har stemt bevillingen igennem.

Men det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi er langt fra mål. For renoveringsudgifterne til pakhuset er budgetteret til 2,7 millioner euro. Med andre ord mangler der 2,1 millioner euro. Disse kan hverken findes på Flensborg bys eller delstatsregeringens budget. Ej heller forbundsrepublikkens forskellige fredningsfonde har ment at have midler til at støtte SSFs, Flensborgs og Kiels fælles ansøgninger.

Hele projektet er både politisk og økonomisk af et volumen, der, hvis det overhovedet skal have en chance for at se dagens lys, kræver en fælles bilateral dansk-tysk vilje i Berlin og København til at løfte opgaven.

Med denne bevilling kan man sige, at der er hul igennem, i hvert fald i forhold til Tyskland. Og samme finansudvalgs bevilling af ikke 100.000 euro, men 500.000 euro projektstøtte til FUEN med et dertil knyttet signal om fra 2017 at ville bevillige mindretalsunionen en institutionel støtte til driften af dens virke, er et yderst positivt signal, der giver os et berettiget håb om, at Mindretallenes Hus kan realiseres inden for en overskuelig tid.

Samrådet

På initiativ af Skoleforeningens formand Udo Jessen blev der i begyndelsen af året nedsat en formandsgruppe, der skulle have til opgave i en mindre kreds at arbejde med og drøfte et nyt udkast til en samarbejdsaftale for Samrådet.

Indtil videre har formandsgruppen holdt fem møder i en god og konstruktiv ånd, der har båret frugt, fordi alle parter har været villige til at give og tage og dermed villige til at indgå i en pragmatisk arbejdsproces. Dog har der være en kurre på tråden. En formulering om SSF's selvforståelse, som af vores generalsekretær var skrevet i en notits efter et formandsgruppemøde den 21. september, gav Skoleforeningens formand anledning til at opfordre SSF's formand til at dementere, at SSF er overordnet alle andre organisationer, at vi er

primus inter pares. Denne opfordring er jeg ikke efterkommet på det sidste formandsgruppemøde den 2. november, hvor vi hele aftenen drøftede SSF's selvforståelse

Som medlem af Samrådet er SSF, som det fremgår af både den gældende og udkastet til den ny samarbejdsaftale, ét blandt ni medlemmer med tale- og stemmeret på lige fod med alle andre. Præambelen taler om, at det almene praktiske og organisatoriske arbejde varetages af selvstændige, ligeberettigede foreninger og institutioner. I den forstand er SSF i koret af Samrådsmedlemmer hverken primus inter pares eller overordnet dem alle.

Men at SSF i en historisk kontekst klart og tydeligt lige fra tiden før afstemningen i 1920 som Slesvigsk Forening har været den ene samlende og overordnede forening både politisk og kulturelt i forhold til de andre organisationer, kan ikke betvivles. Det dokumenterer også arkivleder Mogens Rostgaard Nissens rids af Samrådets historie, som blev bragt i to kronikker i Flensborg Avis.

Ud fra denne historiske sammenhæng kan det ikke undre nogen, også selv om vi i forlængelse af et 68er-opgør i mindretallet fik et Samråd i begyndelsen af 70erne, der krævede mere indflydelse til de andre organisationer, at SSF i en lang række sammenhænge den dag i dag har et overordnet ansvar, ikke i forhold til Samrådet, men i forhold til hele mindretallet. Dette også begrundet historisk og vedtægtsbestemt. Der er simpelt hen visse overordnede mindretalspolitiske anliggender, som SSF varetager i forhold til hele mindretallet. Denne interessevaretagelse på helhedens vegne er også forankret i både den gældende og i udkastet til en ny samarbejdsaftale for Samrådet.

Resultatet af diskussionen på det møde blev, at formandsgruppen ikke valgte at stoppe arbejdet med udformningen af et udkast til en ny samarbejdsaftale, hvorfor man besluttede at mødes den 30. november. På det møde skal der tages stilling til en række redaktionelle, men også indholdsmæssige ændringsforslag, som Skoleforeningens styrelse har fremsat. Dem vil jeg ikke komme ind på nu og her for ikke at foregribe forhandlingerne. Men det er min klare forventning, at formandsgruppen bliver enig om at præsentere et fælles udkast til en ny samarbejdsaftale for Samrådet den 3. december på årets sidste samrådsmøde.

Alt andet ville være et uheldigt politisk signal at sende ud til vore samarbejdspartnere både nord og syd for grænsen, men ikke mindst også over for mindretallets medlemmer – basis - , der har en berettiget forhåbning om, at Samrådet demokratiseres ved bl.a. at inddrage basis i drøftelsen af overordnede aktuelle og generelle problemstillinger på tværs af ens organisatoriske tilhørsforhold.

Landsmødet

SSFs landsmøde i Husum oplevede jeg personligt atter som levende og velbesøgt. Ikke mindst Højlands Forsamlingshus-seancen kunne også i år igen sætte skub i debatlysten, hvor emnet var fornyelsen og revitaliseringen af venskabsforbindelserne hen over grænsen mellem SSFere og grænseforeningsfolk.

Dialogmødet en weekend i begyndelsen af september på Højskolen Østersøen, som SSF og Grænseforeningen inviterede sine medlemmer til, og som vores foreningskonsulent Tine Andresen, amtskonsulent Lars Petersen og Grænseforeningens foreningskonsulent Claus Jørn Jensen var tovholdere i, var med 23 deltagere nok til at kunne gennemføres.

De nye venskabsforbindelser, der skal opstå på baggrund af interessefællesskaber, skal ikke erstatte de etablerede fadderskabsforbindelser. De skal forstås som et supplement og ikke som en konkurrent til de eksisterende forbindelser mellem SSFs distrikter og deres gamle kontakter i Danmark. Så vidt jeg har forstået kan disse venskabsforbindelser opstå både i en uformel personlig sammenhæng omkring fælles interesser af vidt forskellig art, men også udfolde sig inden for organisationernes formelle rammer i form af arrangementer, udflugter o.lign.

Det var tydeligt, at debatten gav arbejdsgruppen bag projektet et klart mandat til at fortsætte med at idéudvikle dette tema. Så derfor inviteres alle interesserede til et nyt dialogmøde den 27.-28. maj 2016 på Christianslyst. Og vi håber på en endnu bedre deltagelse.

På landsmødet kunne man for første gang se SSFs nye vandrestilling. Allerførste gang den blev præsenteret for den danske offentlighed, var i forbindelse med Kulturnatten på Christiansborg den 9. oktober, hvor det danske mindretal i øvrigt kunne glæde sig over et pænt besøgstal.

Udstillingen, som er finansieret af Sydslesvigudvalget og udarbejdet sammen med Sønderborg Slots eksperter, består af de otte plancher, vi kunne se på Husumhus' scene, som senest i begyndelsen af 2016 bliver suppleret med en audiovisuel præsentation, til hvilken der hører et lille informationshæfte/ katalog om mindretallet.

Valgene foregik i god ro og orden. Dog var der kamp om posterne til 1. og 2. suppleant til forretningsudvalget. Jeg siger tillykke til alle gen- og nyvalgte kandidater til de vedtægtsbestemte poster i de ulige år - og takker selv for mit genvalg.

Folketingsturen

I sidste uge var der atter en delegation på godt 30 personer fra Sydslesvig på den årligt afholdte Folketingstur i november.

Det var første gang, at Folketingets nye formand Pia Kjærsgaard tog imod sydslesvigerne, som jeg orienterede om, at delegationen var sammensat af folkevalgte foreningsledere, distrikts- og amtsstyrelsesmedlemmer og lønnede organisationsansatte.

I sin tale kom formanden for Folketinget ind på, at stridigheder mellem mindretallets organisationer burde finde sted inden for de fire vægge og ikke på mediernes forside. Det ser ikke så pænt ud for dem, der kigger på udefra. Visse konflikter er det bedst man tager for lukkede døre, ikke mindst de personrelaterede. Men til et demokrati hører ganske naturligt, at meningsforskelle og modsatrettede holdninger debatteres i det offentlige rum.

Derudover kom formanden i sin tale ind på at ville give alle nyvalgte folketingsmedlemmer et betalt ophold i forbindelse med afholdelsen af vore årsmøder, for på den måde at give dem lejlighed til at opleve mindretallets verden. Hun mente, kendskabet til de dansksindede i Sydslesvig kunne ligge på et meget lille sted hos de unge politikere.

Et af Grænseforeningen veltilrettelagt program i samarbejde med vores generalsekretariat bød på rundvisning på Nationalmuseet, et kig ind i Grænseforeningens nyrestaureerede lokaler på Peder Skrams Gade, den sædvanlige invitation fra Sønderjydske Allgemeine på "Borgen", hvor Kim Andersen orienterede om Sydslesvigloven og evalueringen af samme. Også besøget på Københavns Rådhus med orientering og rundvisning ved Borgerrepræsentationens 1. næstformand Lars Weiss fra Socialdemokraterne var spændende og interessant.

Derpå gik turen op til det nye M/S Museum for Søfart i Helsingør, hvor alene den imponerende arkitektur, der nænsomt har placeret museumsbygningen i Helsingør havns gamle tørdoks lige ved siden af Kronborg Slot, er meget flot. For slet ikke at tale om udstillingen og museets guider, der på en meget levende og indsigtfuld måde fortalte om dansk søfart. De var meget stolte over, at Danmark er verdens 8. største søfartsnation.

Turen sluttede med en god middag på Østerbro og en tragikkomisk teaterforestilling om en kvinde, som bliver forladt af sin mand efter 30 års ægteskab til fordel for en yngre kvinde. Ægtemanden havde, som han sagde til sin kone, brug for en pause. "En sommer uden mænd" endte med, at manden faldt til patten, som de altid gør.

Tak for opmærksomheden.

Mødelederen takker for beretningen og opfordrer til diskussion.

Preben Vognsen: Har været med til adskillige landsmøder og mener, at man her har fundet frem til en form med nytænkning. Savnede ikke den traditionelle begyndelsessang "For en fremmed barsk og fattigt", det var dejligt, at man nu har fået en ny sang. Formandens mundtlige beretning gav ting til eftertanke. Det var glædeligt, at de yngre gik på talerstolen, det tegner godt for fremtiden. Hvis vi fortsætter ad den vej, er landsmødet interessant at deltage i. Blev i øvrigt overrasket over, at der blev serveret gulaschsuppe i stedet for ærtesuppe. Et godt landsmøde, tak for det.

Karsten Weber: Var med på Folketingsturen, en god og vellykket tur. Savnede dog en præsentationsrunde blandt deltagerne.

Jon Hardon Hansen: Ved mødet på Flensborghus forud for Folketingsturen plejer vi at have en præsentationsrunde, men det blev desværre glemt denne gang. Der har også været ønsker fremme om at forlænge turen med et døgn, men det bliver for dyrt.

Gitte Hougaard-Werner foreslår, at deltagerne får navneskilte, også så dem, man møder undervejs, ved, hvor man hører hjemme.

Generalsekretariatet vil tage idéen op.

Preben K. Mogensen takker for at formanden holdt fast i foreningens selvforståelse som den store folkelige forening. Der er intet nyt under solen, heller ikke formaning fra Folketingets formand. Torben Rechendorff sagde allerede for 25 år siden, at det ikke gavner os, at blive ved med at køre med de samme gamle argumenter. Går ud fra, at vi får en ny samarbejdsaftale.

7. Nyt fra SSF's udvalg

Hauke Paulsen: Siden landsmødet har vi kun haft én forestilling, nemlig Det Kgl. Teater med forestillingen "Jeg hører stemmer" på A.P. Møller Skolen, dog var der kun få tilskuere. Derudover var udvalget og kulturkonsulenten på teaterseminar i Frederikshavn, hvor man kunne se og høre klip fra godt 200 forestillinger i ca. 80 præsentationer, og vi udførte netværksarbejde med danske teaterproducenter til langt ud på natten. Vi sammensætter nu sæsonen 2016-17.

Bjørn Egeskjold: Kulturudvalget har ikke noget nyt.

Gitte Hougaard-Werner: Årsmødeudvalget har på landsmødet offentliggjort mottoet for 2016: "Sydslesvig – hvad rager det dig?" Er nu ved at forberede en hel masse, der vil opfordre til at bekende sig til det, man har valgt på et tidspunkt. Der er allerede kommet tilbagemeldinger på mottoet, nogle var forargede, andre var positive, der var meget vidtgående meninger. Mottoet er provokerende, men ikke et skubben-væk, derimod en opfordring til at tage stilling til noget og til at få snakket om, hvad det egentlig drejer sig om; at folk kommer ud af busken. Når man allerede diskuterer mottoet, er vi nået meget længere end i de tidligere år. Håber, man tager godt imod alt det, der kommer i det nye år, udvalget tror det bliver rigtig godt. Årsmødeskemaerne ligger på hjemmesiden, og alle andre ting, køreplan etc., er på trapperne.

Preben K. Mogensen; Forventer en munter og glad plakat, så mottoet ikke kommer ind i en negativ kontekst.

8. Intensive familiesprogkurser v/Charlotte Bassler

Charlotte Bassler: For ca. et år siden blev ideen om intensive sprogkurser præsenteret for hovedstyrelsen. Charlotte Bassler, Marike Hoop, Anne Winkelströter, der senere er blevet erstattet af Philipp Micha, samt lærerne Gitte Hougaard-Werner og Mette Salomo er bagmændene. Alle siger, det er et godt projekt, det har manglet.

Der uddeles et oplæg.

Kurset er for familier med børn i alderen 5-11 år, er målrettet mod nye forældre i mindretallet og arrangeres i samarbejde mellem SSF, Skoleforeningen og Voksenundervisningen. Et

familiekursus, hvor voksne og børn lærer dansk af og med hinanden omfatter 4 weekendkurser med hver 10 timers intensiv danskundervisning på 2 niveauer for de voksne samt workshops for børn og voksne.

Intensivkurset er delt op i 2 hold: begyndere og viderekomne. Der kan være max. 13-14 deltagere på begynderholdet og max. 15-17 deltagere på kurset for viderekomne.

Hver familie har kun mulighed for at deltage i 4 forskellige familiesprogkurser: vinter, forår, sommer, efterår, hvor man lærer om årstiderne, mærkedage, blomster, sange, mad etc. Kursisterne er efter 4 kurser langt fra udlærte, men de er meget motiverede og godt på vej med mod på at fortsætte. Kurserne afvikles lørdag-søndag, altid i forbindelse med en ferie. Der er ikke decideret børnepasning, men børnene er aktive i workshops, hvor forældrene så deltager, når de ikke er på intensivkursus. Intensivkurserne ligger forskudte, for at mindst én forælder kan deltage i workshoppen sammen med sit barn.

Der er relevante fællesarrangementer hele weekenden, når der ikke er intensivundervisning hhv. workshops, f.eks. bingo og folkedans. Der er dansktalende ledere/lærere ved hvert bord til alle måltider. Ved et afslutningsarrangement er der et lille underholdende bidrag på dansk fra voksne og børn.

Der er stor efterspørgsel på kurset med 61 familier på venteliste, og deltagerne kommer fra hele Sydslesvig. De fleste er medlemmer i forvejen.

De to tilknyttede lærere til intensivkurserne afregnes via Dansk Voksenundervisning, men workshoplederne er ubetalte medarbejdere fra hele Sydslesvig, der får en lille tak samt betalt overnatning, forplejning og kørsel. Efter aftale refunderes udgifter til materiale.

Workshoplederne bestemmer selv indhold og form af deres workshops med hensyntagen til fokusord fra emnerne, årstider, mærkedage og traditioner. Der er afholdt 2 forårskurser og et efterårskursus; vi har endnu ikke nået at fremstille materiale til et sommer- hhv. vinterkursus.

Informationer ang. tid, sted og tilmelding bekendtgøres via hjemmesiderne, hvor man tilstræber at bekendtgøre datoerne for de kommende fire familiesprogkurser. Der gennemføres ét kursus pr. kvartal, og så vidt muligt anvendes mindretallets egne institutioner.

Deltagerbetalingen bør holdes på et rimeligt niveau, for at så mange familier som muligt kan deltage. Betalingen fastsættes årligt under hensyntagen til kursets omkostninger, og der søges underskudsdekning ved SSF og Skoleforeningen.

Af pædagogiske hensyn anbefales at man gennemfører alle fire kurser på ét år, hvor man så får 50 % rabat på deltagergebyret for det sidste af de fire kurser. Gebyret betales ved bindende tilmelding inden kursusstart.

Via kurserne gøres familierne bekendte med dansk kultur, danske traditioner og skikke. Med kurserne leves op til ønsket om at integrere familierne i mindretallet og gøre dansk til et naturligt sprog for børn og forældre indbyrdes.

Familierne hjælpes i gang, og forældrene er top motiverede til at deltage aktivt i hele mindretallet. Det vil være en stor gevinst, hvis distrikterne tager imod familierne via en slags "mentorordning" og indsluser dem i distriktsaktiviteterne. På længere sigt er målet at starte målrettede samtalegrupper i SSF-regi og i samarbejde med Voksenundervisningen. Distriktsmedlemmerne er hjerteligt velkomne til at medvirke i workshops.

Planer og ønsker: udflugter til et sommerhus, bytur til Danmark sammen med distrikterne/amterne, en højskolesangbogsmaraton for kor. Kun fantasien sætter grænser, fagligheden forudsættes.

Vi vil gerne kunne give 50 % rabat ved afslutning af kursusforløbet, give positivt svar til de mange på ventelisten, og tilbyde kurserne så billigt som muligt. De gratis arbejdende workshopledere yder en stor indsats for, at deltagergebyret er lavt. For en familie på to voksne og et barn koster kurset 105 €, og heri er inkluderet at en voksen deltager i danskkurset. En yderligere voksen på danskursus koster 25 € ekstra, og deltagelse af et yderligere barn koster 20 €. Der har været ca. 20 familier på hvert kursus.

Mødelederen takker for oplægget.

Jens A. Christiansen glæder sig over, at kurserne er et positivt resultat af en diskussion om dansk sprog på Folkemødet 2014, og diskussionen er stadig aktuell. Her gøres en aktiv indsats for, at dansk sprog bliver en naturlig del af dagligdagen og ikke noget kunstigt. Tak til Charlotte Bassler, Marike Hoop og Tine Andresen; vi vil prøve at finde penge til kurser også i de kommende år.

9. Amtskonsulenternes årlige indberetninger om det danske arbejde i Sydslesvig

Amtskonsulenterne kommer hver med et kort mundtligt oplæg:

Preben K. Mogensen, Flensborg by:

Viggo M. Pedersen kan ikke være til stede, da SSW Flensborg by i aften opstiller Simon Faber som kandidat til overborgmestervalget i 2016. Vil gerne bekræfte Viggos beretning. I beretningen gjorde Viggo ikke så meget ud af vores plads i det kulturelle bybillede i Flensborg. Det spiller en vis rolle akkurat nu lige efter kortfilm-festivalen sidste weekend. Den startede med 3 dage, nu er man oppe på fem, og det har en general reference til os alle. Vore sekretariatet gør en stor indsats i forbindelse med afholdelse af teaterforestillinger og koncerter. Apropos kortfilmfestivalen toner vi flag i det almene kulturliv i byen, lige så vel som i aften, hvor Simon kåres til overborgmestercandidat. Lige en lille parentes: ved det sidste bestyrelsesmøde i SSF, jeg deltog i, udtalte protokolføreren, at vi let klarer at få Simon genvalgt, men sådan ser vi

desværre ikke på det. Det er også et spørgsmål om at være synlig i bybilledet. Dansk kulturliv i Flensborg, som var en af Simon Fabers mærkesager ved det første valg og formentlig også bliver det ved dette valg, spiller kortfilmfestivalen en rolle. Hvordan kan vi formidle dansk kultur, når der skal tages hensyn til copyright f.eks. på film? Der var 30 kortfilm til udvalg - Danmark er et af de førende lande i hele verden på kortfilm-området - og vi var lidt nervøse for, om det var godt nok. Svaret fra arrangørernes side var, at det var IKKE godt nok. Som mindretal har vi brug for en aftale om, hvordan vi fuldt lovligt kan se og vise danske film og videoer i vore sammenhænge.

Marike Hoop, Flensborg amt:

Vi blev opfordret til at komme ind på muligheder og nødvendigheden af fusioner i vores amt. Hos os er fusioner hverken umiddelbart forestående eller nødvendige. Det kan naturligvis blive nødvendigt, hvis vi ikke kan finde bestyrelsesmedlemmer rundt omkring, men med den størrelse, amtet og distrikterne har, vil det så blive til, at man nedlægger et distrikt. Vi har fusioneret gennem årene, enkelte steder ville en fusion ikke betyde noget. Nogle steder vil man ikke fusionere af økonomiske grunde, idet SSF måske stadigvæk får 400 € fra kommunen. Disse penge fordeles mellem de stedlige foreninger og bruges til ældrearbejdet, ungdomsarbejdet el.lign. Dette er bl.a. en af grundene til, at Oversø distrikt stadig eksisterer. Man tænker nok også, måske kommer der en dag nogle, der ikke længere har små børn og har mod på at starte et aktivt SSF-distrikt. En del steder kommer der et generationsskifte, idet formændene har bebudet, at de ikke genopstiller. Vi er så nervøse for, hvordan det skal gå, men af og til dukker der så alligevel en formand op. I Medelby havde vi f.eks. opgivet håbet om at finde en formand, uden at man dog havde spurgt folk. En ung mor, der var med for første gang, stillede sig så til rådighed, og det samme håber vi sker andre steder også. Man skal spørge folk og kontakte skoler og børnehaver, idet de jo tit har et overblik over, hvem der kunne komme på tale. Folk melder sig jo ikke efter en skriftlig henvendelse, men når man spørger personligt, ser det anderledes ud.

På amtsgeneralforsamlingen havde vi en diskussion om, hvordan man tager imod nye medlemmer i distrikterne. En del Sydslesvigere, der var kommet tilbage til landsdelen og havde meldt sig ind i SSF, hørte ikke noget og var skuffede. Da de så selv kom ind i bestyrelsen besluttede de at opsøge de nye medlemmer og byde dem velkommen. Det har ikke alle distrikter mulighed for, men der, hvor de gør det, f.eks. i Hatlund/Langballe, nyder de det og synes, det er sjovt. De nyder at møde medlemmerne og går gerne på fødselsdagsbesøg, og på den måde kan man møde folk, der måske har lyst til at være aktive. Folk vil godt et fællesskab, men finder ikke altid selv vejen og tør ikke bare dukke op forskellige steder.

Er også blevet spurgt, om vi kan være arrangementerne rundt omkring bekendt, om det er dansk kultur. Der sker rigtig meget, og vi kan godt være det bekendt. De fleste steder tør vi også godt sende danske politikere ud og deltage i f.eks. årsmøder. I Flensborg amt tales der meget dansk, vi er meget privilegerede i forhold til mange andre steder i Sydslesvig, selv om der også tales tysk. Ved årsmødet i Hatlund/Langballe syntes jeg, der blev talt for meget tysk. Medlemmerne kan godt tale dansk, men uden at tænke over det taler de tysk indbyrdes. Jeg undskyldte over for formanden for Danmarks-Samfundet, men hans kone afbrød mig og sagde: "I er altid bange for, at I ikke er danske nok". Jeg undrer mig over, at de, der kan, ikke har lyst til at tale dansk, at

glæden over at bruge sproget mangler. Der er medlemmer, der taler tysk til mig, selv om jeg taler dansk til dem. Familiesprogkurset handler også om at formidle glæden ved at bruge dansk. På det første kursus blev der talt meget dansk, men på det efterfølgende kurser blev det glemt lidt. Man talte dansk til dem, der talte udpræget rigsdansk, men ikke til andre. Alligevel er kurserne gode, og jeg vil gerne opfordre amterne og distrikterne til at besøge dem, evt. deltage i et måltid og tale med folk. Her har vi de aktive nye forældre, der gerne vil ind i arbejdet. Konceptet kan også bruges til mindre arrangementer. Vi skal nytænke nogle af de ting, vi arrangerer ude i distrikterne. Nogle af arrangementer er rigtig gode, men det er tit de samme, der kommer. Vi bør prøve noget nyt, som folk føler, der er brug for. Man kommer ikke mere til arrangementer for arrangementets skyld, hvis man ikke selv får noget ud af det. Og man skal kunne tage sine børn med. Om det er wellness eller danskursus er lige meget, man kommer ikke mere, bare fordi "det gør man". Mange distrikter satser målrettet på disse ting, vi må bruge sproget i vore distrikter, for folk vil jo gerne lære det. De adresser, jeg har fra kurset, vil jeg gerne give til amter og distrikter, så de kan kontakte disse folk, og jeg kan fortælle kursusdeltagerne, at de bliver kontaktet af deres distrikt. På den måde kan vi møde de nye medlemmer, tage dem ved hånden, måske er det vores nye distriktsformænd.

Jens A. Christiansen: Bliv ved med at tale dansk, det er din hovedopgave at være fødselshjælper i den sammenhæng, så skal det nok lykkes. Det er også et spørgsmål om at få etableret en foreningsudviklingsdebat i amtstyrelsen, der har sin væsentligste opgave i at udtænke arrangementer og samværsformer for det danske i amtet og distrikterne. I Tarp har man startet en lektiecafé. Et godt initiativ, hvor SSF som forening kan gå ind i samarbejde med skolen og børnehaven og tage hånd omkring det pædagogiske arbejde. Det bør vi have endnu mere fokus på, det er måske en idé til efterfølgelse andre steder. På den måde kan man komme ind og få fællesskabet på tværs af navnlig SSF og det pædagogiske arbejde.

Marika Hoop: I Medelby vil man også starte læsegrupper, hvor man læser med børnene. Tit mangler vi dog kontakt til medlemmer, der ikke mere har børn i skole og børnehaver.

Lars Petersen, Sydtønder amt:

I Sydtønder får vi også sværere ved at finde folk, der er villige til at gøre en større indsats. Vi begynder at ligne en normal forening og ikke en hjertesagsforening. Før var det helt naturligt, at man var med i det danske arbejde, men nu til dags vælger folk de ting, de ønsker at gå til, de vælger interessegrupper, projekter, de har lyst at være med til i et vist tidsrum, men de vil ikke binde sig til et bestyrelsesarbejde i 5-6-7-8 år. Også her bliver vi nødt til at tænke nyt i de kommende år. Der er meget mere brug for tid ude i marken, i skoler, i børnehaver, i foreninger, i distrikter til at fortælle, hvem og hvad vi er og vil. Der mangler basisviden om mindretallet i en grad, som jeg ikke har oplevet før. Jeg er en modstander af distriktsfusioner, for min erfaring er, at hver gang man fusioner to distrikter, dør det ene. På Sild har vi dog gjort positive erfaringer, men Sild er også noget specielt. Der fungerer det upåklageligt, men som jeg også skriver i min beretning, mangler der et centralt mødested i Vesterland, og det er utroligt vigtigt, at få det etableret. Det tegner til, at det kan realiseres, nu hvor der skal investeres penge i skolen derovre, hvor et sådan mødested kan indrettes. Det eneste sted jeg ellers kan forestille mig et tættere samarbejde - ikke en fusion - er mellem distrikterne Karlum/Tinningsted/Klixbüll og Ladelund, der

ligger geografisk tæt på hinanden og derudover er tæt på hinanden m.h.t. aktiviteter. Skolen i Ladelund er lukket, og det bliver svært at opretholde et distrikt uden en skole, så et endnu tættere samarbejde end nu er tænkeligt. Jeg tror vi kommer til at gå i en helt anden retning, nemlig imod et fælles mindretal, så vi ikke i hver lille by og distrikt skal sidde med syv forskellige bestyrelser men danner en eller anden form for en fælles bestyrelse. Man kan jo også finde ud af at holde fælles planlægningsmøder, så kan man også holde fælles bestyrelsesmøder. Hvordan problemet skal løses organisatorisk, er jeg ikke helt klar over endnu, men det er vejen frem. Alle foreninger trækker på de samme folk, det bliver sværere og sværere at finde 35 personer til at sidde i de forskellige bestyrelser. Og vi bliver nok nødt til at lægge nogle foreninger sammen, i det mindste på distriktsplan. Det er et stort ønske fra basis.

Jon Hardon Hansen: På Sild er foreningslivet tænkt med ind i helhedskonceptet. Vi får en renoveret og udbygget skole, hvor der vil blive oprettet et multifunktionsrum, der også kan benyttes til foreningslivet. Det passer, at et regulært forsamlingssted i hovedbyen Vesterland er hårdt tiltrængt. Man har hidtil benyttet klasselokalerne, men tiden er løbet fra, at klasselokaler benyttes som forsamlingssteder. Jeg går ud fra, at dette ønske kan opfyldes i forbindelse med omsætning af helhedskonceptet, der vil tage mindst 3 år.

Peter Hansen, Husum amt:

Forhåbentlig har foreningens formand og humanitært udvalgs formand denne gang læst beretningen, så de ikke igen på et hovedstyrelsesmøde skal rode sig ud i en lang fortvivlet diskussion om, hvordan man får seniorerne fra provinsen til at deltage i arrangementer. Det står nemlig deri, og det gjorde det også for et år siden.

Jeg vil som vanligt afstå fra at læse op af den eller citere derfra. Hvis det interesserer nogle, hvad der står deri, finder de nok en løsning på det.

Det antydes deri, at vi er på jagt efter action-underholdning til friluftsmødet næste år. Det gav nogle overvejelser for fire måneder siden, da beretningen blev skrevet, men det er på plads nu. Ved friluftsmødet i Husum kommer middelalderkampgruppen Warwick og slår hinanden ihjel, mens de fortæller på dansk om, hvorfor og hvordan man gjorde det i middelalderen. Forhåbentlig er der en overlevende, der kan slæbe kadaverne væk, så vi ikke får vrøvl.

De udflugter og andet i efteråret, der er nævnt deri har alle fundet sted. Meget af det har man kunnet læse om i Kontakt eller på syfo.de, som jo er glimrende medier for dem der gerne vil have noget at vide og - ikke mindst - for os der gerne vil fortælle noget.

Hvad man ikke kan se der er, at vi er lidt bekymrede over deltagelsen i vore weekendture. Ikke så meget over antallet af deltagere, men nok så meget over deres gennemsnitsalder. Hvis det fortsætter som nu, stopper det på et tidspunkt helt naturligt.

Vi har derfor spurgt en udvalgt skare af de 20-50-årige, hvad der skulle til for at de ville deltage. Udvalgt med henblik på, at det ikke skulle være distriktsformænd, skoleinspektører eller andre "fra toppen", men ej heller nogle, som ville svare, at de "nehme nicht Teil, weil ich kein Dänisch

verstehe". Det skulle være nogle, vi plejer at se til arrangementerne. En kvalificeret og professionel statistiker ville have kasseret både undersøgelsen og resultatet, men det er jeg jo heldigvis ikke. Nogle af svarene er modstridende, nogle gange også på samme anonymiserede svarskema. Af nogle skemaer kan man uddrage noget, og her er det opløftende at se, at de vil til Danmark, de vil vide mere om Danmark og turene skal have kulturelt indhold. Så her ligger vi ikke helt ved siden af med vore udflugter. Men de vil have besked noget før. Og de vil - hvad de også allerede får - have den på print og direkte i deres egen postkasse, ikke pr. mail, og med kun et arrangement på hver seddel.

Altså kort sagt: Bliv ved med det, I laver, lad os blot vide det noget før.

Jon Hardon Hansen: I din beretning skriver du, at en række formandsskift i distrikterne har givet nye opgaver for sekretariatet. Har man i Husum amt ingen problemer med at få besat formandsposterne, som Lars taler om i Sydtønder amt? Har man også i Husum amt drøftet de tanker, Lars luftede om fusioner mellem ikke bare to SSF-distrikter men fusioner mellem forskellige distriktsforeninger af forskellig observans for at kunne overleve? For den sags skyld i alle andre amter?

Peter Hansen: Vi kan skaffe de formænd, vil selv skal bruge, men vi kan ikke eksportere til andre amter. Endnu. I beretningen er både amtsstyrelsens og min holdning til fusioner udførligt beskrevet, og vi siger nej til formelt at fusionere med andre organisationer. I Hatsted og Drage kan det slet ikke lade sig gøre, idet der ikke er andre foreninger. Man har et meget udviklet samarbejde organisationerne imellem, især i Frederiksstad og Bredsted. Begge steder er man dog også opmærksomme på, at der skal være grænser, så man ikke mister sin egen identitet. Jeg tror også, at vi skal være varsomme med det, for så vil man ikke se nødvendigheden af at melde sig ind i SSF, hvis man alligevel kan komme til det hele, hvis man f.eks. er spejder.

Kerstin Pauls, Ejdersted amt:

Ejdersted amt er desværre stadig det mindste amt, men vores aktivitetsniveau er meget højt. Især i Tønning har vi fået en aktiv bestyrelse, og der er gang i den hele året rundt, både med de traditionelle arrangementer og med omsætning af nye idéer. Skt. Peter er det mindste men et aktivt distrikt. I og med at der hverken er skole eller børnehaver derude, er det svært at få flere medlemmer. Samarbejdet med skoler og børnehaver fungerer rigtig godt i amtet, men en vigtig del er oplysningsarbejdet. Jeg deltager i samarbejdsrådsmøder i de enkelte institutioner og fortæller om SSF, og til indskolingen overrækker amtet et bordflag til de nye elever, nu også med QR-kode til vores hjemmeside. Det har frugtet, idet vi efter hver indskoling har fået flere familier som medlemmer. Men selv om forældrene har hørt om SSF i børnehaven, skal de have det igen og igen. Medlemstallet er desværre faldet, men vi blev nødt til at rydde op i kartoteket, men nu er det steget igen. Samarbejdet med Husum am fungerer fint om 60+ arrangementerne og nogle fællesudflugter. I besøgsstatistikken for syfo.de er Ejdersted altid blandt de tre bedst besøgte, facebook er blevet vigtigt, men der skal alligevel sendes en del papir ud, idet ikke alle ældre er så gode til det med internettet. Selv om samarbejdet med de andre organisationer fungerer fint, har vi problemer med at få de nye forældre ind i foreningens bestyrelser. De forventer en hel masse, men vil ikke selv yde en indsats i bestyrelserne. Vi må se, hvad der sker på de næste

generalforsamlinger. Lejrskolen kører stadigvæk fint, men det er et stort arbejde, så vi glæder os til den forestående renovering, som bygningen virkelig trænger til. Måske får vi også snart vores hjemmeside op at stå. Jeg har allerede forespørgsler om lejrskolebesøg i 2017. Skolerne vil sikre sig, at der er plads, fordi de synes, det er så godt, så jeg tror, vi gør det rigtigt.

Jon Hardon Hansen spørger, hvorfor medlemstallet er stigende. Hertil svarer Kerstin, at det sikkert nok skyldes oplysningsarbejdet.

Lars Thomsen, Gottorp amt:

Jeg vil gerne starte med at nævne, at mit oplæg ikke kun omfatter året 2014, men også størstedelen af 2015. Det er der god grund til, da nogle af de prægnante udfordringer jeg vil nævne, især har vist sig i 2015.

Under pkt. 1, den generelle situation i amtet afsnit 2, nævner jeg, at amtets aktiviteter har været præget af et stort og mangfoldigt tilbud af teater, koncerter, foredrag, m.m. Hertil må siges, at amtet har glædet sig over et så flot tilbud. Desværre har besøgstillene ikke været på det niveau man håbede på. Her et lille overblik:

- Den 30. oktober 2014 teaterstykket "Guldgraveren" ved teatret Møllen – 72 besøgende.
- Den 23. april 2015 – teaterstykket "Inga og Lutz" skrevet af Nis Momme Stockmann – aflyst grundet for få solgte billetter.
- Inden sommerferien 2015, koncert med det international kendte korprojekt Postyr-Projekt – 16 besøgende.
- Spil Dansk Dagen med kunstneren Per Chr. Frost, verdenskendt navn i Danmark – 49 besøgende (i sammenligning – gennemsnitstal på besøgende til amtets Biograf-aftener – 50).
- Og så sent som den 19. november 2015, Det Kgl. Teater med aktions-musik-teaterstykket "Jeg hører stemmer", i øvrigt rost på det højeste i de danske medier og for det meste udsolgt i Danmark – i Slesvig på A.P. Møller Skolen 51 deltagere.

Som I kan høre, er det ikke ligefrem besøgstal man kan prale med. Hvad er så grunden for den åbenbart manglende interesse for dansk musik, især dansk teater, spørger vi os selv i amtet. Er grunden et overtilbud af arrangementer i landsdelen, eller en overlappning af spilledatoer? Når hvervning/reklame, som nævnt under pkt. 2, synlighed og profilering, alligevel ikke frem til målgrupperne? Er tilbuddene ikke spændende nok, eller er antallet af dansktalende publikum virkelig ikke større syd for Flensborg? Grundlæggende og vigtige spørgsmål, som amtet efter min mening burde drøfte med Kulturudvalget og Teater- og koncertudvalget.

Under pkt. 1, afsnit 5, nævnes der, at Dansk Centralbiblioteks lokale filial er flyttet fra Slesvighus til Ansgarbygningen i Slesvig. I samarbejde med Slesvig By's kirkemenighed og Dansk Sundhedspleje byder Biblioteket på diverse kulturelle arrangementer, som f.eks. foredrag, filmvisning, musikaftener, forældregrupper m.m. SSF og SSF Gottorp amt har henvendt sig til ovennævnte omkring et muligt samarbejde fremover. Dog måtte kirkemenigheden melde ud, at man på det tidspunkt ikke lå inde med ressourcer omkring et muligt samarbejde. Til gengæld har

bibliotekets medarbejdere bebudet, at man gerne vil oprette et sådant mellem biblioteket og SSF Gottorp amt. Amtet ser frem til en givtig og spændende udvikling herom.

Under pkt. 1, afsnit 7, nævnes SSF Rendsborg/Egernførde og Gottorp amts fælles senioreftermiddage, som gennemgående bliver frekventeret højt. Hertil må der nævnes, at Humanitært Udvalg, som er medarrangør, i en skrivelse af den 28. maj 2015 har meddelt, at man for fremtiden ikke mere kan dække hele underskuddet på arrangementet, men dog vil overtage op til 1/3 af underskuddet. Dette medfører at arrangørerne, såvel som SSF's Kulturudvalg står foran udfordringer om at skabe nye rammebetingelser til de populære senioreftermiddage (antal deltagere 150 i gennemsnit).

Pkt. 4 Distrikter, aktivitetsniveau, samarbejde, fusion. I afsnit 2 nævner jeg bl.a., at distrikternes arrangementer hovedsageligt er af traditionel karakter, og at udviklingen i helhed er på et stabilt niveau. Det glæder mig, og jeg vil her gerne nævne, at det traditionelle foreningsarbejde, især i landområderne, er et uundværligt fundament for udvikling og tiltag i det danske kulturarbejde. Heri ligger der efter min mening rigtig mange gode ressourcer for såvel nytænkning og aktion, men også for assistance og samarbejde med de distrikter, der har det lidt svært med at få foreningsarbejdet til at løbe rundt. Samtidig er jeg overbevist om - og jeg ved, at der også på overordnet plan arbejdes målrettet i retning af nytænkning/tiltag - at nævnte ressourcer samlet kan være et udmærket værktøj for at undgå nedlæggelse af distrikter eller for at undgå fusioner.

Grundet SSF's folkelige baggrund og med vores stabile, og pålidelige struktur, mener jeg, at vi har råd til nytænkning, til at vende ideer på hovedet, og tilbage igen, at være lidt mere "verrückte" i vores tankegang og prøve os på nye baner.

Det var ordene – tak for opmærksomheden !!!!!

Dorthe Weis Salchow, Rendsborg/Egernførde amt:

Mht. at få bestyrelser op at stå i amtet er det indtil videre lykkedes for os! Men det foregår ved, at de hidtidige bestyrelsesmedlemmer, og ofte de tre flittigste i bestyrelsen, gør et fodarbejde og prøver at håndplukke folk til bestyrelsesposterne.

Samarbejdet med de andre foreninger i distrikterne: I de to større distrikter holder man faste fællesmøder, og man kan se, at en vis hyppighed intensiverer samarbejdet. I de mindre distrikter er man tæt på hinanden, f.eks. ved at en bestyrelsesformand er ansat på skolen, så her kan man hurtigt træffe aftaler om et arrangement, for man mødes jo på dørtærsklen. Alle distrikter har et godt samarbejde med skolerne. Vi har også ansvarlige bestyrelser, der tager vare på, at arbejdet skal fortsættes, og nogle kommer allerede nu med udmeldinger om, at de vil holde om et par år men allerede har fundet en afløser. Det håber man så vil lykkes.

Udover de mange tilbud som amtets distriktsbestyrelser arrangerer, får Rendsborg-Egernførde amt hvert år også en bid af det store kulturprogram. I 2014 var det teater, "Kvinder", som blev opført i Stadthalle i Egernførde. Skole- og børnehaverbørnene fik alle set teater – i alt 3 teaterstykker fordelt på 11 forestillinger, som blev set af over 600 børn og unge. Vi fik stor ros fra

lærere og pædagoger og gav senere positive tilbagemeldinger fra de samtaler eller det arbejde, som havde fundet sted på klasserne efter forestillingerne. Her har vi også et rigtig godt samarbejde med skolerne, der tager godt imod teaterforestillingerne.

I 2015 har amtet haft SSO-koncert i Kiel og kabaret i Egernførde. Den 10. december løber familiejulekoncerten af stabelen i Egernførde, og skolerne deltager med ca. 132 børn i koret, hvilket jo også naturligtvis betyder, at vi får en masse interesse omkring billetsalget, hvilket vi håber vil fortsætte. Altså masser af gode kulturtilbud til både voksne og børn tæt på medlemmerne i det sydligste amt.

Amtsstyrelsen ser det som sin opgave at supplere med arrangementer, som ikke alle distrikter har mulighed for at tilbyde deres medlemmer og ligeledes igennem arrangementerne samle medlemmerne på tværs af distrikterne og udbygge samarbejdet med distrikterne. Amtets arrangementer som fx foredrag eller anden underholdning holdes på skift i forsamlingshusene i Egernførde eller Bydelstorp. "Turen til kulturen", som amtet arrangerer med gratis bus til 1-2 forestillinger i Flensborg eller Slesvig og fælles planlægning med distrikterne af årets juletur forstærker samarbejdet. Et årshæfte med tilbageblik og med distrikternes og amtets kulturtilbud og aktiviteter i 2016 afløser den hidtidige kalender, som amtet har udgivet.

Bestyrelserne kigger ligeledes gerne i nabolistrikterne og udnytter de tiltag, som kunne være interessant at supplere deres eget program med. I 2014 havde vi 7.300 deltagere ved over 200 arrangementer, og medlemstallet er steget til lidt over 1.500. Medlemstallet har i de sidste år hvert år vist et lille plus, i 2014 var der en tilgang på 118 medlemmer, men desværre næsten lige så stor afgang, nemlig 111.

Oplysningsarbejde og hvervning af nye medlemmer er en sej kamp, men heldigvis arbejdes der stadig ufortrødent på sagen om at få familierne fra institutionerne med. Arbejdet i bestyrelserne fortsætter også flittigt, og der har i de sidste år altid været frivillige til at fortsætte. Dog er det for det meste nødvendigt at håndplukke folk til bestyrelsesarbejdet.

Jon Hardon Hansen forbavses over det store antal udmeldte på 83. I Gottorp amt var der 32 udmeldte. Disse folk er jo ikke fraflyttet eller døde, de bliver i distriktet. Hvad skyldes disse mange udmeldte? Hertil svarer Dorthe, at ca. 20 hænger sammen med ikke betalt kontingent. Formanden synes, det er positivt, hvis medlemstallet falder, fordi man rydder op i kartoteket. Vi har ikke brug for medlemmer, der ikke betaler kontingent, de koster bare penge og skal ud, når det ikke mere er rimeligt at slæbe dem med igennem. Det er en bedre følelse at vide, at det antal medlemmer, vi opererer med, er autentiske medlemmer, og at vi ikke i årevis har slæbt 50 medlemmer med, der ikke betaler. Men det er alligevel mange udmeldte i de to amter.

Dorthe Weiss Salchow har ikke umiddelbart en forklaring på fænomenet. Det kunne være interessant, hvis man fremover førte statistik over udmeldingerne, men i kartoteket har vi ikke mulighed for det, vi må selv huske at føre denne statistik. Vi har også haft en udmelding, fordi alt foregik på dansk.

Marike Hoop oplyser, at udmeldte i Flensborg amt tit er folk, der melder deres forældre ud, fordi de er blevet demente, ikke kan læse mere eller af mange andre underlige grunde. Og det er folk, hvis børn er færdig med skolegangen og nu er flyttet til Danmark, og så mener man, at fordi børnene nu betaler skat dér, behøver man ikke længere være medlem. Mange af de udmeldte er kendte sydslesvigere, der bliver meldt ud af deres børn.

Lars Thomsen tilføjer, at det i Gottorp amt for en stor del er folk, der er kommet på plejehjem, hvor børnene så mener, at de ikke længere kan betale det.

Jens A. Christiansen mener, at vi ved udmeldinger bør spørge ind til, hvad der ligger bag. Der findes også folk, der har været ansat i mindretallet, og så melder sig ud, når de går på pension, hvad selvfølgelig er beklageligt. En gang imellem er der også udmeldinger, fordi folk er utilfredse med SSW's politik og positionering.

Takker amtskonsulenterne for deres indberetninger, der er et større stykke arbejde. Indberetningerne blev i sin tid indført med henblik på dels at få samlet nogle af de erfaringer, man har fra generalforsamlingerne, altså for at kunne fastholde fokus på nogle af de punkter, som måtte være væsentlige for foreningsarbejdet. Opfordrer til, at amtskonsulenterne sammen med amtsstyrelserne kigger på de enkelte beretninger, tager nogle af problemstillingerne op, bruger det som et værktøj i det kommende arbejde og undersøger, hvad man kan gøre. Det fortjener både foreningen og beretningerne. Vi er én forening, men det gør ikke noget, at man kan se forskelle på, hvordan man håndterer tingene i de enkelte amter. Peter Hansens pointe er rigtig. Vel skal vi samarbejde på tværs af foreningerne i lokalsamfundet, men der er stadigvæk en grund til, at vi er forskellige organisationer. Det er vigtigt at folk ved med sig selv, hvorfor de lige netop er medlem af SSF og ikke en anden forening, hvor de mener at kunne få de samme ydelser. Det er en balancegang.

Manfred Nissen foreslår at man skelner mellem udmeldte og afmeldte ved at have en spalte for dem, der melder sig ud, og en for dem, der ikke betaler kontingent.

Preben K. Mogensén forventer, at vi ved det. I Flensborg slettes ca. 150 medlemmer pr. år, og i 90 % af tilfældene, er det fordi de ikke betaler. De ekskluderes af distrikterne og ikke af sekretariatet. Nogle steder har man en opkræver, der går rundt forinden. Har aldrig hørt om, at medlemmer bliver meldt ud af deres børn.

10. Ændringer til mødeplan 2016

Jens A. Christiansen: Der er en rettelse til mødeplanen, der blev sendt ud i september, og vi sender en revideret plan ud med protokollen. Tirsdag den 15. marts finder mødet IKKE sted på Husby Danske Skole men på Store Vi Danske Skole. Tirsdag den 5. juli er mødet planlagt til at finde sted på Sild, men det er mere besværligt og tidskrævende at komme derover, og især hvis mødet holdes i List. Beder om tilkendegivelse af, om man ønsker et møde i List Forsamlingshus.

Petra Mohr mener, at rejsetiden ikke står i forhold til mødetiden, hvilket der er almen enighed om.

Jens A. Christiansen konkluderer, at vi dropper mødet på Sild i denne omgang. Man kunne måske overveje at afholde et lidt anderledes arrangement for hovedstyrelsen i List Forsamlingshus, enten en fredag eftermiddag eller en lørdag.

Jon Hardon Hansen foreslår, at man venter, til helhedskonceptet er kommet i gang, så man kan se det.

11. Valg af SSF's to repræsentanter til Samrådet

Mødelederen overdrager midlertidigt sit hverv som mødeleder til generalsekretæren, idet han er en af kandidaterne.

Jens A. Christiansen: SSF's to repræsentanter til Samrådet vælges hvert andet år. Forretningsudvalget indstiller Jon Hardon Hansen og Steen Schröder, der begge er de nuværende repræsentanter i Samrådet, samt Gitte Hougaard-Werner. På de uddelte stemmesedler bedes de delegerede notere op til to navne. Marike Hoop og Lars Petersen er stemmetællere.

Preben Vognsen spørger, hvorfor man ikke har suppleanter. Hertil svarer formanden, at dette bliver skrevet ind i den nye samarbejdsaftale.

Jens A. Christiansen konstaterer, at Samrådet bygger på en samarbejdsaftale og ikke en juridisk enhed. Man kan godt sende stedfortrædere, men emnet tages op ved revision af aftalen. Hvis den kommer igennem, har hvert forening/institution kun én stemme, uanset hvor mange repræsentanter man har.

Mødelederen genoptager sit hverv.

Resultatet af afstemningen er:

Afgivne stemmer:	19
Jon Hardon Hansen	18
Steen Schröder	7
Gitte Hougaard-Werner	11

Dermed er SSF's repræsentanter i Samrådet fremover Jon Hardon Hansen og Gitte Hougaard-Werner.

Generalsekretæren ønsker til lykke med valget.

12. Eventuelt

Silke Weinzierl-Hanke spørger, hvordan det går med projektet med integration af de nye forældre, der jo blev givet videre til Samrådet.

Jon Hardon Hansen oplyser, at det er på dagsordenen til mødet i Samrådet den 3. december. "Integrationsudvalget", hedder nu "Arbejdsgruppen til styrkelse af det folkelige arbejde og fællesskabet". Arbejdsgruppen har lavet en model til, hvordan man kan håndtere opgaven. Denne model har været til behandling i foreningerne og institutionerne, der melder tilbage på mødet den 3. december.

14. december 2015

JAC/jh